

# GAZETA KRAKOWSKA

## N<sup>ro</sup> 24.

Z KRAKOWA DNIA 24. MARCA 1813 Roku WE SRODE.

*Z Paryża d. 6 Marca.*

Dnia z b. m. udał się Cesarz konno, w towarzystwie wielkiego Marszałka pałacowego, iednego offcera i dwóch paziów, przez pola Elizeyskiey na miejsce, gdzie Hawiała pałac dla Króla Rzymskiego, o. glądał zwalone terrassy przy Chaillot i powrócił przez most zgody do pałacu Tuileries. J. C. K. Mość iechał zawsze krokiem i wszędzie witany był wyrazkiem niech żyje Cesarz! W wieczor był u dworu w teatrze bal, który tak co do bogactw, jako też co do rozmaitości masek był bardzo świetny. Mężczyźni mieli domino różnych kolorow, a kobiety stroje rozmaitych narodow. Tańczono kadryla, do którego wchodziły osoby najwyższego rzędu. Łoże zapelnione były wystrójonemi widzami. Taniec trwał aż do wpół do piątej z rana. NN. Cesarstwo oddalili się do swych pokoiów o godzinie zgley z północy.

D. 3 po południu miał Cesarz radę ministrów, a d. 4 prezydował na radzie stanu.

Obątki karnawału zakończyły się

przy piękney pogodzie bardzo wesoło w Paryżu.

Podług pism tuteyszych zamyśla Cesarz w krotce Paryż opuścić. J. C. K. Mość uda się najprzod do Antwerpii, Hamtąd przez Amstendam nad Helder dla zobaczyć floty tamteyszych, potem przez Greningę, Osnabruk, Bremę i Hamburg do główney kwatery wypyska do Magdeburga.

W Rzymie spalono d. 16 Lutego na placu S. Piotra znaczną ilość Angielskich towarow.

W. Xzna Toskańska, w towarzystwie swojego małżonka Xcia Felixa, opuściła d. 17 Lutego Pisę, i powróciła do Florencyi. Łagodne klima Pisy bardzo dobrze iey zdrowiu służyło.

*Dalszy ciąg rapportu o wewnetrznem położeniu państwa.*

I. Rolnictwo. Przez obszerność i urodzajność swych gruntow Francya uważa na istotnie bydź może iako kraj rolniczy. Wszelako musiata długo wiele swoich potrzeb z sąsiedzkich krajow sprowadzać. Teraz wyzwała się już prawie z tey zaleź-



ności. Ogółem wydaie Francya rocznie 270 millionow cetnarow zboża, z którego potraciwszy 40 mill. na siew, zóstaie na spożebowanie 230 millionow. Te wynoszą podług terażniejszych cen pięć millionow, a podług cen dawniejszych tylko 2300 millionow frankow w pieniądzech. Podzieliwszy ten urodzay na całą ludność Francyi, biorąc okrągłą liczbę 42 millionow ludzi, wypadnie na każdą głowę po 520 funtów, co daleko przewyższa potrzebę, która pod dawnym rządem nawięz rachowana była 470 funtów. Winnice Francuzkie wydaią ogółem 40 millionow hectolitres ( jeden blisko dwa wiadra Wiedeńskie ) wina, i wynoszą wraz z 650,000 hectol. wodki Francuzkiej, na którą wychodzi 3,800,000 hectol. wina, wartość 800 mill. fr. Wywóz wina za granicę wynosi teraz 47, wodki 80 mill. fr. Użytek z lassow rachować można 100 mill. fr. Gospodarstwo leśne iest zupełnie poprawione. Inne płody wynoszą: len i konopie 80, oliwa 250, tytoń 12, iedwab 30, wełna owcza 129, owce 55, krowe 75, bydło 161, masło i syr 150, skóry 36, bydło nierogate 274, kruszce 50, kamienne węgle 50, sol 28, nakoniec warzywa, nasiona, owoce, mity, osły, kozy, ryby, drób, mydło, miód, wosk, i t. d. 450 mill. fr. Atak wszystkie surowe płody Francyi rachować co rocznie można do 5,031,000,000 fr. Przy każdym prawie artykule okazuje Minister wiele go dawniej w prowadzano, a teraz rodzi się w kraju i jeszcze go wyprowadzić można.

2. *Rhodziela.* We Francyi rodzi się za 30 mill. fr. surowego iedwabiu, a za 10 sprowadza go się z Włoch. Te 40 mill. surowego iedwabiu zamieniaią się przez

przerobienie na wartość 124 mill. fr. W roku 1812 wyprowadzono go za 70 mill. W Lyonie iest znów 11,500 warsztatow czynnych. Nigdy nie był tam przemysł w wyższym stopniu. Wełny owczy wydaie Francya za 129 mill. fr. i wyprowadza z kraju za 31 mill. Wyrobione z niej sukna wynoszą 370 mill. i przynoszą fabrykom zysku 210 mill. fr. Wywóz sukna doszedł do wartości 28 mill. fr. Wszystkie przemysłowe płody, jako to skóry, kapelusze, płotna, koronki, bawełniane materye, (na które sprowadza się za 55 mill. fr. bawełny z zagranicy, ale przynoszą czyistego zysku 235 mill. fr.) papier, książki, mydło, tytoń, piwo, owoce wina, stolarskie roboty, powozy, żelazo, metalowe i kamienne rowary, złote i srebrne roboty, zegarki, zwierciadła, szkło, i t. d. podaię Minister do 1300 mill. fr. Do tego przybywaią jeszcze nowe gałęzie przemysłu, jako to: cukier, indigo i inne krajowe farby.

"Zyczenie zaspokojenia naszych potrzeb bez uciekania się zagranicę, wydoskonalenie, do iakiego u nas doszły mechaniczne i chemiczne tunszta, wynalazcy i pracowity duch Francuzow, ulepszyły u nas przez użyteczne wynalazki i doświadczenia rolnictwo i fabryki. Inna daleko ważniejsza odmiana, która wkrótce wszystkim stosunkom handlowym od odkrycia obu Indyy inny nada kierunek, iest na wydoskonaleniu. Szybkosc i śmiałość w działaniu są rownie potrzebne we wnetrznym rządzie, jak w polityce. Zafłapienie dla naszej potrzeby cukru, indygo i kokienili osadniczy; zaprowadzenie w południowej Europie bawełny, a u nas znalezienie sody, któregi opatry-



wane są nasze rękodzielnie, zdawały się rzeczami niepodobnemi. Mieliśmy mocne przedsięwzięcie, a niepodobność zniknęła przed naszym usiłowaniem.

"W roku teraźniejszy rękodzielnie burakowego cukru dobarczą nam 7 mill. funtów cukru. Robiony on jest w 334 rękodzielniach, które prawie wszystkie są teraz w ruchu.

"Po licznych usiłowaniach wynaleziono także sposoby wyciągania tego cukru, iż robiącemu go nie wypadnie funt droższy jak 15 Su (złp. 1.) P. Bonmatin, wynalazca tego nowego sposobu, korzystał z użytecznych robot wszystkich swoich poprzedników. Rząd pragnąc, aby szczęśliwe wypadki tego wynalazku jak najprędzej się rozszerzyły, zlecił mu zaprowadzić je najpierw w głównych fabrykach.

"Od nadzwyczajnego zdrożenia cukru zmniejszyła się jego potrzeba. Siedem mill. funtów, które w tej chwili robią, uważane być mogą przynajmniej jako połowę rocznej naszej potrzeby. To zmniejszenie nie pochodzi jednak z przymusu obycia się bez cukru, ale surrogaty zastępują jego miejsce. Kilkanaście millionów funtów syropu z winnych jagód, rozmnożony i podług nowego sposobu czyszczony miod, zastępują w domowych potrzebach cukier, w czem najbardziejniejszy język nie poznał różnicy.

"Skoro trudność dostania cukru ustanie, skoro pierwszy teraźniejszy tak wielki zysk, który uważać należy, jako przewidywać od wyłożonego kapitału, wróci koszt, pomnoży się znowu używanie cukru, saydzie równowaga, bo przypuściwszy,

że pięć części potrzeby cukru zastępują syrop z jagód i miodu, tedy Francya potrzebować będzie 40 mill. funtów burakowego cukru, którego wartość wyniesie 30 mill. fr. Wypadki te ziścić się mogą w roku 1814. Cukrowe rękodzielnie nasze wydać teraz do 10 mill. funtów cukru, co pomnożą najmniej do 20.,

Wyrobienie farby Indygo z Siniła w wszystkich fabrykach podaje Minister do 10 mill. Funt najlepszego Indigo z Siniła kosztuje 10 fr. Za taką cenę sprzedawany także był Indyjski w roku 1790.

Fabrykę kokcenili bracia Gonin w Lyonie przyprowadzili do wysokiego stopnia doskonałości. W okolicach Rzymu i Neapolu zaprowadzono z pomyślnym skutkiem zasiew bawełny; ale ich zbiór nie jest jeszcze wielki. Wszystkie te nowe płody wynoszą teraz 65 mill. fr. a gdy je z powyższymi i ziemnymi płodami, iako też z nagrodą za pracę potłaczemy, wyniosą płody Francyi rocznie 7,036,700,000 franków.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Monitor ogłosił następujące doniesienie z Hiszpanii:

Na początku Lutego Jenerał Lamarque czynił z wojskami pod jego rozkazami będącemi nad brzegami Katalonii poruszenia i zaszedł aż do Mataro na przeciw konwoiowi, który szedł z Jeneralem naczelnym z Barcellony. Złączywszy się z konwoiem, ruszyła ta kolumna z Mataro na powrót do Girony. Idąc tam, równie jak powracając uważaną zawsze była od 4 liniowych Angielskich okrętów, 2 fregat, 1 brygu i kilku armatnych łodzi, które dwa dni wzdłuż brze-

gow za nią pływały i usławicznie, począwszy od Mataro aż do Malgrat, ognia do niej dawały; lecz ten bynajmniej woj-sku nie szkodził, bo szło pomiędzy górami. Jenerał Lamarque zdając sprawę o tem poruszeniu przywodzi, jako rzecz osobliwszą, iż w licznym tym konwoju, który prawie z samych składał się Francuzów, ogień Angielski dosiagnął tylko trzech Katalończyków; jeden był przewodnikiem tartany; drugi skazany na galery, a trzeci ofiara kobiety. "Jest to 12 kobieta, dodaje Jenerał Lamarque, którą Kontraadmiral Codrington od roku, jak pod temi brzegami krąży zabity. Pod czas strzelania d. 3 b. m., kula urwała rękę dziewczenie z Arenis del Mare wychodzącej z kościoła. Zdrożność ta strzelania do miast i wsi Katalońskich nie pomnaża pewnie miłości mieszkańców do wiernych swoich sprzymierzyńców; ale Codrington, który zawsze jest w gotowości do umknienia na przestrzeni morza, śmieie się z ich zarzeków i rozkazów junty."

*Z Szczecina d. 12 Lutego.*

Dowiadujemy się, iż d. 7 b. m. Jenerał Rapp zrobił z Gdańska w 13,000 wojska wycieczkę i opanował redutę, w której Rosssyanie mieli 6 wielkich dział. Po żywey rozprawie, w której Rosssyanie utracili do 12000 ludzi w zabitych i ranięnych, powrócił Rapp do miasta, przyprowadziwszy 800 jeńców i zabrane działa.

*Z Zurich d. 26 Lutego.*

Naradzenia, które d. 20 Stycznia w Gersau rozpoczęte zostały między kantonomi Uri, Schwitz i Unterwalden, względem przerwanych związków kościelnych z dyc-

ezya Konflancką i projektu utworzenia w Szwaytaryi nowego biskupstwa, trwały dni trzy. Nie wiadomy jeszcze ich wypadek, zapewniają wszelako, iż udzielony został rządowi kantonów, które są za utworzeniem nowej dycezyi.

*Z Kassel d. 4 Marca.*

Dziś po audyencyi publiczney Baron Butlar, prefekt pałacu, mianowany nadzwyczajnym posłem i ministrem przy W. Xciu Badeńskim, wykonał przysięgę przed J. K. Mcl i pożegnał się.

*— D. 8. —*

N. Królowa będąc do Paryża zaproszona, dla zabawienia tam czas nieiaki, zamyśla niezadługo udać się tamże w podróż.

*Z Lipska d. 1 Marca.*

Gorączka nerwowa zaczęta tu czynić spustoszenia. Zapewniają, iż umarło na nią w 4 dniach 36 osób, co jest wielką stratą dla miasta, które 34 do 35,000 dusz liczy, nie rachując jeszcze osób w szpitalach zmarłych. Syn profesora Beck, który dla rozszerzenia swoich wiadomości lekarskich przykładał największego starania około chorych w szpitalu, padł sam ofiarą tej choroby, która zabrała także kilka kobiet, usługujących chorem w szpitalach. Choroba ta coraz bardziej się wzmaga i nieszczęściem przyczyniając się do tego pora roku, trwoga t. d.

*Z Amsterdamu d. 1 Marca.*

Oddział z 180 ludzi i 180 koni, który miasta i powiaty Departamentu naszego ofiarowały N. Cesarzowi, wyszedł z Amsterdamu d. 24 Lutego, udając się do Arras, gdzie do 1100 pułku huzarów wcielony zostanie. Drugi oddział z 20 ludzi i 20 koni złożony przeznaczony do 550 puł-



ku lekkiej artylerji, udał się d. 25 w drogę do Metz, gdzie znajduje się zakład tego pułku. Zgromadziło się prócz tego do głównego miała 150 jeźdźców podobnych i daleko więcej koni, które wyruszą flantad, iak tylko odbiorą swoje przeznaczenie.

*Z Hamburga d. 11 Marca.*

W 32giej dywizyi woyskowej ogłoszony został przez dzienny rozkaz naliepujący wyrok:

*Wypis z protokołu Sekretaryatu stanu, w pałacu Tuilleries d. 25 Lutego 1813*

Napoleon, Cesarz Francuzow, Król Włotki, Protektor ligi Reńskiej, Pośrednik Szwajcarskiej. Na zdanie Nam sprawy przez Naszego Ministra woyny, postanowiliśny i postanowimy co następuje:

Art. Kto olwiek w rozciągłości 17tej, 31wszej i 32giej dywizyi woyskowej stałby się w nnym przestępstwa lub zbrodni przeciw wewnętrznemu lub zewnętrznemu bezpieczeństwu państwa, buntu lub zniewagi i gwałtu przeciw władzom rządowem lub sile publiczney, stawiony będzie przed kommissyą woyskową, która będzie urządzona i postępować będzie wedle brzmienia ustawy pod d. 17 Messidora roku 12go.

— 2. Ministrowie Nasi woienney i sprawiedliwości mają zlecenie, ile do którego należy, niniejszy wyrok uskutecznić.

(Pod.) *Napoleon.*

Przez Cesarza:

Minister sekretarz stanu,

(Pod.) *Hrabia Daru.*

Za zgodność:

Minister woyny,

(Pod.) *Xze Feltre.*

Jenerałowie dowodzący w departamentach i nad brzegami 32giej dywizyi stosować się będą, ile którego się tycze, do zawartych w powyższym wyroku Cesarskim rozrządzeń.

W głównej kwaterze w Hamburgu d. 6 Marca 1813.

Naczelnny dowódca 32giej dywizyi woyskowej,

(Pod.) *Cara St. Cyr.*

Za zgodność:

Szef sztabu głównego 32giej dywizyi woyskowej,

(Pod.) *Baudouin.*

Dowiadujemy się z pewnych źródeł, iż w krotce zgromadzi się pod naszym miałem znaczna siła woyskowa. Pierwsze woyska nadejdą około 15 lub 16 b. m. i rozłożą się nad kanałem Steknitz, w miastach Lauenburgu, Moeln i Ratzeburgu. W tymże czasie stanie park artylerji na obu brzegach Elby i w mieście Bergedorff. Tymczasowe te rozporządzenia i wiele inny h ważniejszych, których nie wolno nam jeszcze ogłosić, zdają się mieć związek z nayważniejszymi zdarzeniami.

*Z Leodrum d. 5 Marca.*

Oddziały jeźdźców dostawione przez miała naszego departamentu, udały się dziś w ujęysca swojego przeznaczenia. Uważano, iż iak ludzie tak konie są dobrani. Każdy z jeźdźców dostał na drogę pięć Napoleondorow. W naszym departamencie oie pozostałe już do odebrania iak kilkanaście koni, które zgromadzenia ofiarowały; lecz i te w krotce oddawione zostaną.

**Z Londynu d. 24 Lutego**

Wczoraj o godzinie 10 z rana była w kancelaryi związków zewnętrznych gabinetowa rada, która aż do 2 po południu trwała.

Pod brzegami Portugalskimi krąży bardzo wiele Amerykańskich korsarzów.

Przybyła dziś poczta z Lizbony przewiozła gazety do 16 Lutego. W prowincyi Maucha znajdowało się bardzo wiele woyska Francuzkiego. Nieprzyaciół umacnia, iak mówią, Aranda de Douro. W Salamance ma osadę z 3 pułków pieszych i jednego konnego złożoną. Ostatnie listy od Lorda Wellingtona pisane są z Freinady pod d. 18 Lutego; lecz nie ważnego nie zawierają. Prywatne listy z Hiszpanii donoszą, iż wyprawa z Sycylii ściągła nieczynną w Alikancie.

W sobotę rano kompania 1000 pułku dragonów gwardyi poszła z Edynburga do Perth, gdzie pomiędzy milicyą tego miasta okazać się miały znaki rokoszu.

P. Curtis podał d. 23 b. m. niższej izbie prośbę od 60,000 mieszkańców Londynu i Westminsteru podpisaną, w której proszą, aby katolicy Irlandzcy nie byli do przywilejów konstytucyi przypuszczonemi.

Sekretarz wydziału katolików Irlandzkich, P. Hay, przybył d. 22 b. m. do Londynu z prośbami do obu izb parlamentowych. Deputacya do podania tych prośb od katolików znajduje się już w Londynie aż do Hrabiego Kenmar i P. Burke, którzy co chwilę są oczekiwani.

Akcyonści wschodnio-indyjskiej kompanii mieli d. 23 b. m. nowe posiedzenie, na którym po nierakich sporach uchwalili prośbę o odnowienie przywileju i

drugą o obrachowanie długów między kompanią i rządem.

Izba niższa zamieniła się d. 19 b. m. w ogólny wydział i na wniosek P. Wharthon uchwaliła dla służby Królewskiej na rok 1813 następujące summy: dla wydziału koszar 330,026 f. szt. dla kommissoryatu 2,226,009, dla administracyi magazynowej 13,500, dla wymiany skarbowych biletów, co jeszcze nie było obmyślane 8,000,000, a na utrzymywanie skazaanych na wygnanie 75,000 f. szt.

P. Wharthon zdał także izbie sprawę o wywozie miedzi, i wniosek bill, aby był zabroniony. P. Grenwell sprzeciwił się temu billowi dodając, iż zabronienie wywozu miedzi nie miałoby innego skutku, iak wznesienie w Ameryce fabryk miedzi z szkodą Anglii. — P. Whitbread dodał, iż wywóz miedzi jest dla handlu bardzo użyteczny, a dla kraju nieszkodliwy. Doświadczenie nauczyło nas, mówił, iak śmieszną jest rzeczą szkodzić nieprzyaciółowi podobnemi sposobami. Pewnego razu chcieliśmy Francją ogłodzić, udałoż nam się? Toż samo stało się z zabronieniem wywozu saletry; Francuzi potrafili na złość nam zrobić ią u siebie. Nakoniec chwyciliśmy się niełitościwego środka zabronienia wywozu kory Chin-skiej! Przez powyższy bill przymusiemy tylko Amerykę, że co dotąd od nas kupowała, będzie u siebie robiła. Chcą przez to przeszkodzić wzrostowi siły morskiej Amerykańskiej; ale rozumiej kto, iż Amerykanie dla tego choć o jedną fregatę mniej okrętów z warsztatów spuszcza? Nie mogąż Amerykańskie wojenne okręty choć nie będą miedzią podbite tak dobrze po morzu pływać, iak niegdyś okręty Lor-



da Hawkes? Trzecie odczytanie tego billu do 2 Marca odłożone zostało.

D. 23 P. Burdett wniosł bill, zapobiegający ułtaniu Królewskiej władzy w przypadku śmierci Xcia Rejenta w czasie choroby Króla. Ponieważ Xiężniczka Karolina (corka Xcia Rejenta) nie ma jeszcze potrzebnego wieku na rejentkę, należy zatem wcześniej zapobiedz anarchii, iaka w przypadku takowej śmierci nieochylnie by nastąpiła. — Lord Cochrane i P. Whitbread wspierali ten wniosek, a Lord Castlereagh i P. Baturst mówili przeciw niemu, i został odrzucony.

W wyższej izbie Lord Kenyon podał od szlachty i duchowieństwa hrabstwa Denbigh prozbę przeciw żądaniom Katolików. Podobnie prozby podały hrabstwa Merioneth, Meath i wiele innych. Margrabia Lansdowne oświadczył, iż od wielu proteſtantów z swego hrabstwa poda prozbę za katolikami.

#### *Od brzegów Renu d. 7 Marca.*

Wczoraj i dziś przeszło Ren pod Moguncją do 6000 piechoty, wiele dział, prochownic i kuzni polowych. Z wszystkich okolicznych departamentów dowiadujemy się, iż ofiarowani N. Cesarzowi od gminów, zgromadzeń i pojedynczych osob zbrojni jeźdcy do przeznaczonych miejsc wychodzą. Wszystkie doniesienia zgadzają się na piękność ludzi i koni.

#### *Z Salzburga d. 27 Lutego.*

Jenerał jazdy Hrabia Wrede przejechał wczoraj po południu tędy do Mondsee,

#### *Z Karlsruhe d. 3 Marca.*

Dwór nasz przeniósł się na czas nie-

iaki do Manheimu. W. Xżna pojechała tam oneyday z Xżną Ludwiką i swolm dworem, a W. Xżc wkrótce tamże się za nią uda.

#### *Z Osnabruku d. 25 Lutego.*

Od 1go b. m. przechodzą przez miasto nasze nieprzerwanie woyska z Francyi do obserwacyynego nad Elbą korpusu. D. 2 przybyła tu 60ta kohorta gwardyi narodowej, d. 8 pułk liniowy 155ty, d. 17 pułk liniowy 5ty, d. 18 rozmaitey broni 3000 ludzi, d. 20 pułk liniowy 148my, d. 21 kohorty 27ma, 73cia, 74ta i 75ta, d. 24 pułk liniowy 147my, d. 25 woyska W. Xięstwa Bergskiego 2500 ludzi. Przechod ten trwać będzie aż do 15 Marca. Procz tego idą woyska przez Westfalią i woyskową drogą przez Saxoniią.

#### *Z Hof d. 5 Marca.*

NN. Królestwo Sascy bawią ciągle w Plauen i żadnego dotąd nie czyniono przygotowania do ich wyjazdu.

Wicekról Włoski przybył do Lipska.

W Saxonii poczyniono naydogodniejsze przygotowania do odparcia Rossyjskich korpusów, ieżeliby się poważyły wtargnąć do Saxonii. Z twierdzy Torgau strzegą woyska brzegów Elby, a tam, gdzieby można tentować przeprawy, przedsięwzięte są potrzebne środki. Od Torgau aż do Wittenberga przeciągniono pod lewy brzeg Elby wszystkie przewozowe statki; takż środek przedsięwzięto przez cały kraj Dessauski aż za Magdeburg. W Dessauskim kraju stoi Jenerał Montbrun z korpusem jazdy Francuzkiej. Przy 149 stopniach wysokości Elby niepodobna

jest przeprawa. Dostyc inż warowna twierdza Torgau jest jeszcze palissadami obwodzona, na które ścięto w Annaburskim i pobliskich lasach 14.000 drzew. Jenerał porucznik Thielman jest wiczerządcą tej twierdzy, poki Jenerał Lecoq nieździe dla obięcia dowodztwa.

Rządowa kommissya w Dreźnie wydała następującą odezwę do mieszkańców:

Przypomina się publiczności, iak J. K. Mość przy odieździe napominał wiernych swoich poddanych, aby przez spokojne i porządne postępowanie utrzymali dawną sławę ludu Saskiego. Wszelako mieszkańcy tuteysi stali się winnymi nieporządku i nieprzystoiwego postąpienia, co nas przymusza przypomnieć im surowość ukar, a mianowicie Mandat przeciw zaburzeniu i rokoszowi pod d. 18 Stycznia 1791, dla utrzymania powszechney spokojności i porządku, iakie dla każdego dobrze myślącego obywatela, który swego kocha króla, przed wszytkiem świętemi być powinien. Komissya wyzdomia oraz mieszkańców, że wykonanie na moście Elby i w innych miejscach poznaczonych przygotowań, zachowane jest na ostuni przypadek w celu zachowania miała przeciw nieprzyjacielskiemu napadowi, i że dalsze zaburzenie i buntowniczy postępek ściągnałby nie tylko karę na pojedyncze osoby, ale nadto wysławilby dobro miała na smutny wypadek.

*Królewsko Saska Rządowa  
Kommissya.*

*Wypis z Mandatu przeciw zaburzeniu i rokoszowi pod dniem 18 Stycznia 1791.*

10. Gdy nastąpi skupienie, zaburzenie lub rokosz, nikt nie powinien opuszczać swego miesztania w celu łączenia się z kupa buntowniczą, ani ludziom swoim dozwalać, owszem ma każdy natychmiast, chociażby tylko znajdować się tam z ciekawości lub przypadkiem, oddalić się i do domu powrócić, jeżeli nie chce być iako buntownik karany.

11. Jako podżegacze i hersztowie zaburzenia i buntu uważanem i karanem ci będą, którzy namawiają innych dołączenia się, dla uskutecznienia nieprawego czynu, a mianowicie do gwałtownego sprzeciwienia się władzom lub wymozenia co na nich, dają do tego radę i projekta, wydadzą lub roznoszą buntownicze pisma, zwołują na ten koniec ludzi, buntowniczem kupom przywodzą, iako też ci, którzy po wybuchem zaburzenia innych do tego ludzi namawiają, lub spokojnych poddanych pod grzbiem do nalewania do buntu przymuszają.

12. Podżegacze i hersztowie zaburzenia i buntu jeżeli ten do skutku doprowadzą, będą mieczem, a wedle okoliczności i kołem karanem.

13. Jeżeli zaburzenie lub bunt nie przyjdzie do skutku, lub z innych przyczyn nie będzie miała kara śmierci mieysca, tedy podżegacze i hersztowie będą w miarę swey zbrodni wszelako wiecznem lub najmniej dziesięcioletnim więzieniem na prace twierdzowe skazanem.

Znowodu zaczenaiący się prenumeraty na nowy kwartał od 1go Kwietnia r. b. na Gazetę Krakowską, uprasza Redaktor teyże Gazety, aby życzący ją trzymać, raczyli się mceśnie zgłaszać.



# DODATEK DO N<sup>ro</sup> 24 GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 24 MARCA 1813 Roku WE SRODĘ

W dniu 20 b. m., iako w Aniwersarz urodzin Nayi. Króla, Jmci Rzymkiego Władze Cywilne i Woyskowe zgromadziły się u JW. Potockiego, Senatorsa Wojewody Prezesa Rady Ministrów, i stamtąd o godzinie jedenaśtej przed południem udali się wszyscy do JW. Barona Bignon, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Petnomocnego N. Cesarza Francuzów i Króla Włoskiego, dla złożenia opemuz powinnych życzeń; w wieczor tenże JW. Poseł Nadzwyczajny dał wielki Bal na którym Władze Rządowe tak Cywilne iako i Woyskowe, niemniej liczne Obywatelstwo, oraz znakomity Orszak Dam przytomni byli. — Domy wszystkie Miała Krakowa oświeconemi/zostały, szczególniej zaś rzęsiłym ogniem lamp iaśniał pałac w którym mieszka JW. Poseł Nadzwyczajny, niemniej gmachy Rządowe:

Rektor Szkoły Głównej Krakowskiej.

Gdy na ogłoszony Konkurs pod dniem 23 Października 1812 na Katedry wakujące w Szkole Głównej Krakowskiej zaden się nie stawił Kandydat w celu otrzyma-

nia z niey którey drogą od Naywyższej Magistratury Edukacyney przepisana; na mocy danego zalecenia od JW. Dyrektora Edukacyi Narodowej pod d. 20 Marca r. b., ponawia ogłoszenie tegoż Konkursu na Katedry Literatury Greckiey z Łacińską i Weterynaryi z pensyą Etablem zapewnioną, wyznaczając okres dwóch miesięcy od daty dzisieyszey do złożenia świadectw obyczayności i zdatności, tucież programmatu na wybrany przedmiot do pełnienia, nakoniec innych przepisów do otrzymania Katedry potrzebnych. Dnia 22 Marca 1813 roku w Krakowie.

*Sierakowski, Rekt. Ak.*

*Julian Czerminski, S. G. A.  
Sekretarz.*

*Rozmaite wiadomości.*

Gazeta Lipska pod d. 9 Marca zawiera co następuje:

D. 4 b. m. przeszła przez nasze miasto dywizya woyska Polskiego, składająca się z pułków pieszych 2go, 4go, 5go, 6go, 7go, i 15go, a konnych 2go, 4go, 5go 6go, 7go, 8go, 10go, 14go i 15go i pułku artyleryi konney pod rozkazami Jenerala

brygady Zoltowskiego. Po tak chwalebnej dla tych woysk kampanii, winnie można było mimo trudów i znużenia po tak długiej drodze, naylepszy porządek w ich szrykach. Jenerał dywizyi Dombrowski, chociaż nie jest jeszcze na swoje rany wyleczony, odebrał nad cyczysiem woyskami dowodztwo, tak iż każdy Polski żołnierz w Saxonii pod jego zostaje rozkazami. — D. 5 Marca rozłożone na kwaterach do dalszego rozkazu w okolicach Lipska oddziały od 22go, 6go, 14go, 112go pułku lekkiej piechoty Francuzkiej, w liczbie 500 ludzi; 2gi batalion 111go pułku, 800 ludzi wynoszący; 2gi batalion 57go pułku tyleż ludzi mający, które d. 6 nadciągnęły. D. 7 nadeszły tu kancelarye woyskowe i wiele oddziałów rozmaitych pułków, a d. 8go 2gi batalion 26go pułku, iako też jazda od trzech odwodowych korpusów. Opatnie odesłano na wieś. Miasło nasze i okolice na kilka mil mają liczny kwaterunek.

Hrabia Gottorp, były Król Szwedzki, przejechał przez Drezno do Stolpen.

Publiczne pisma doniosły, iż miasło Iberlingen (iako namienito się w 22gim Nrze naszej Gazety) wielkie spotkało nieszczęście. Gazeta atoli w St. Gall wychodząca zapewnia teraz, iż na samem końcu miasła trzy tylko lub cztery domy, które stały na mokrym lub wodą z jeziora Konflanckyskiego przesiąkniętym gruncie, o parę, a przemieniony od kilku lat na łazienki kapuczyński klasztor, o 11 łokci wszedł w ziemię, które to gmachy będą dla uniknienia przypadku rozebrane. Nieprawda zaś, ażeby kilkanaście zapadło się domów i los ten groził większej części miasła.

Miedzy Desbach i Niederzeelbach w

Nassauskim kraju karał niedawno, iako jedno z pism publicznych donosi, właściciel dawny row Rzymski i szczątki zamku przeciw niemcom wyflawionego, rozebrać i na orny grunt przerobić. Lecz grunt nie warta tyle, co go rozebranie tej starożytnej pamiątki kosztuje.

Dzienniki Paryżkie zawierają następującą wiadomość o P. Joel Barlow, pełnomocnym ministrze Zjednoczonych Stanów Ameryki przy rządzie Francuzkim:

P. Barlow urodził się w roku 1755 w mieście Reading, w stanie czyli prowincyi Konektikut. Odebrał staranne wychowanie i okazał wczesnie przeważający smak do pięknych nauk, którem poświęcił się z ponysłnością i którem winien część sławy, która przeniesie go do potomności. P. Barlow służył w woysku aż do pokoju w roku 1783. W czasie tego burzliwego czasu zaczął i ukończył ponieważ piękne swoje poemata Kolombiada (the Colombiade) które umieściło go w rzędzie nacyelniejszych poetów. Tymczasem towarzystwo zacnych mężów, z których większa część razem z nim w woysku służyła, zakupiło od kongressu znaczne grunta nad rzeką Ohio. Chciało one odprzedać część ich cudzoziemcom, a resztę pomiędzy siebie podzielić. Proponowano P. Barlow, aby przyłożył się do tego projektu i udał się w tym celu do Europy. Zezwolił tem chętnie na to, iż ta podróż zgadzała się z jego myślą zwiedzenia okolic dawnego świata, w których jedynie wydoskonalit kunsztu. Po zahawaniu w Anglii, pojechał do Francji, gdzie z ponysłnością zajął się danemi mu zleceniami. Osada, której on był pierwszym właścicielem, zaczęła się w roku 1788 i



wzrosła tak szybko, iż w roku 1812 liczyła 230,760 mieszkańców. Dziś prowincya Ohio przyjęta do liczby zjednoczonych stanów, stanowi siedemnastą prowincyą Rzeczypospolitey Amerykańskiej. Poselstwo prywatne do rządu Francuzkiego z prowadziło P. Barlow 1792 do Paryża, gdzie pozyskał zaszczyt obywatela Francuzkiego, wraz z Wasingtonem i Hamiltonem. W krótko potem otrzymał od rządu Amerykańskiego ważniejsze poselstwo nad brzegi Afrykańskie. Przewyciężywszy wiele trudności, udało mu się zawrzeć korzystny pokój z Dejami Algierskim, Tunetańskim i Trypolitańskim i oswobodzić współziomków, którzy ięczeli w niewoli! Powróciwszy do oyczyzny, wydał ostatnią edycyą swej Kolombiady, najwspanialszy poemat sztuki drukarskiej, iakiego jeszcze nie było w Ameryce. P. Barlow przeznaczony był do zobaczenia znowu Europy i zakończenia w niej chwalebnego swojego zawodu. Terazniejszy Prezydent Zjednoczonych Sta-

now, P. Maddison, mianował go w roku 1811 pełnomocnym posłem przy rządzie Francuzkim. Pobudki największej wagi sprowadziły go w Październiku roku zeszłego do Wilna. Powracając z Wilna, umarł na piersiową chorobę w Żarnowcu. Strata ta żywo dotchnie iego współobywateli i wszystkich tych, którzy umieli w nim cenić połączenie jenuiszu z cnotą.

Dnia	17	18	19	20	Marca	1813	Stopnie ciepła	†	3, 6
—	18	—	—	—	—	—	—	†	5, 4
—	19	—	—	—	—	—	—	†	5, 4
—	20	—	—	—	—	—	—	†	4, 8

*Dnia 22 i 23 Marca 1813.  
Cena zboża różnego gatunku na Targu w  
Krakowie sprzedawanych.*

	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Korz: Przenicy	15 — 14 —	13 — 12 —		
— Zyto	11 — 10 —	9 15 9 —		
— Jęczmień	9 — 8 15	8 — 7 15		
— Owsa	7 — 6 15	6 — — —		
— Jagiel	28 — 26 —	25 — 24 —		
— Grochu	22 — 21 —	20 — 18 —		
— Rzepaku	23 — 27 —	26 — — —		

## D O N I E S I E N I A.

Dnia czwartego Kwietnia roku bieżącego o godzinie 9tej przed południem zboże różnego gatunku w snopie w wsi Bzyściu przy Pińczowie w Powiecie Szydłowskim leżący za gotową srebrną kurant kurs powszechny mającą monetę, we dworze sprzedawane będzie. Każdy przeto chęć kupna mający w pomienionym dniu i miejscu stawić się zechce. Dan w Krakowie d. 11 Marca 1813.

*Jan Kanty Kowalski, K. T. C. P. I. D. K.*

Urząd Konsumcyiny miasta Krakowa wzywa niniejszym Star. Friedleinder w mieście Bytuniu w Prusach leżącym zamieszkałego, aby się końcem usprawiedliwienia w względzie zabraney iemu Tabaki funt. 40 o której defraudacya ięst obwinionym, w urzędzie swym w Krakowie w Ratuszu Starym dnia 20 Kwietnia r. b. z rana o godzinie 9tej stawiał albowiem w przeciwnym razie gdy termin bezskutecznym upłynie: Obiekt wyżej wyrażony konfiskacie ulegnie, a zaś należytość skarbową iaką wedle przepisów krajowych należeć się będzie, z pieców które przyaresztowane ma sobie wyegzekwowaną żądać. — W Krakowie dnia 17 Marca 1813.

*Dziennikarski K. K. Kołakowski, Ketr.*

Koczyk nowy, mocny, modny, ze wszystkiem wygodny, jest do sprzedania; ży-  
czący go sobie kupić, udać się zechce do Murgrabiego domu 117 przy ulicy Grodz-  
kiej sytuowanego; a przez tegoż okazany będzie, i o cenie zawiadomienie nastąpi.  
W Krakowie dnia 4go Marca 1813.

*Liść Gończy.* Sąd Policyi Poprawczej Obwodu Sandomirskiego Departamentu  
Radomskiego, wzywa wszystkie Władze tak Cywilne jako też i Wojskowe, by na-  
stępnych Jakulpatow w nocy zeszytych z więzień tutejszych przez wyłamanie krat od  
okna zbiegłych śledzić i schwycić, a poymanych tutaj wprosi doliawić raczyły.

I. Jakób Abranamowicz, żyd, rodem z Pragi z pod Warszawy, lat 28, bezdzie-  
tny, utrzymujący się z służb, wzrostu niskiego, twarzy małej okrągłej, nosa krot-  
kiego, oczow zottawych, włosów ciemnych, uciekł w kaydanach z kocem skarbo-  
wym, w płaszczu szarym, spodniach parcianych, koszuli grubey i w botach, obwi-  
niony jest o kradzież, już kilka razy bywał w Kryminale, skąd często uchodził.

II. Franciszek Elis, rodem z Dąbia, Państwa Dzikow, Cyrkutu Rzeszowskiego,  
Gallicyi Austriackiej, lat 22, katolik, bezżenny, kondycyi wiejskiej, ostateńią raz  
służył w Państwie Suskowi Powiecie Kozienieckim Dep. Radom. za parobka, wzro-  
stu wysokiego, twarzy ściągłej, nosa długiego, oczow siwych, włosów blond, uciekł  
także w kaydanach, kamizeli płocienney, spodniach parcianych, koszuli konopney  
i w cizmach skarbowych, jest o zaboystwo obwiniony.

III. Franciszek Szczesniak, jest rodem z wsi Wilkowic Gornych, Powiatu Ko-  
zienieckiego, lat 30, katolik, kondycyi wiejskiej, żonaty, ostateńią raz siedział ko-  
morą w tejże wsi, wzrostu średniego, twarzy dziubatey, nosa średniego, oczow si-  
wych, włosów blond, uciekł bez kaydan, w sukmanie czarney, spodniach parcia-  
nych, koszuli konopney i w botach, był obwiniony o kradzież.

W Sandomierzu dnia 9go Marca 1813.

*Godlewski. Żywiecki Pisarz.*

*Liść Gończy.* Jego K. X. Mei Sąd Policyi Poprawczej Obwodu Jędrzejowskiego  
w Dep. Krak. wzywa wszelkie Władze tak Cywilne jako i Wojskowe, aby o kra-  
dzież obwinionego Wincentego Zająca z aresztow tutejszego Sądu na dniu 8 Marca  
r. b. zbiegłego; schwytawszy i do pamiennionego Sądu dostawili. — Tenże jest rodem  
z wsi Broinicy Woli w Powiecie Stobnickim Dep. Krak. leżący, ma lat 47, katolik,  
żonaty, rolnik, wzrostu dobrego, twarzy chuderlawey pociągłej, oczow siwych, nosa  
miernego, włosów ciemno blond długich, włosów rudych i ta lewże brudy, w czasie  
ucieczki miał na sobie sukmanę białą, gornicę płocienną i także spodnie, bity na  
podkawkach i czapę kapużę z czarnym baranem.

W Jędrzejowie dnia 9go Marca 1813.

*Kozieradzki.*

Sąd Policyi Poprawczej Obwodu Krakowskiego wzywa uprzejmie wszelkie Wła-  
dze tak Cywilne jako i Wojskowe ażeby dwóch więźniow Franciszka Rozyniaka i  
Walentego Janczaka z roboty publiczney dnia 16 Marca r. b. zbiegłych śledzić i w  
razie schwytania tutaj dostawić kazać zechciały. — Pierwszy z nich to jest Franci-  
szek Rozyniak jest rodem z Brudzowa Departamentu Kaliskiego, 45 lat mający, stanu  
wolnego, wzrostu średniego, twarzy okrągłej chudey brunatney twarzy, lewe oko ma  
za błonką a prawe siwe, nosa średniego, włosów czarnych. Ubiór na nim był szpen-  
czerek, kamizelka i raytusy z ciemno sieraczkowego sukna i takoważ fureżerka, na no-  
gach miał ciężkie sznurowane. — Drugi, to jest Walenty Janczak jest rodem z So-  
limiowa Powiatu Sierackiego Departamentu Kaliskiego, ma lat 31, jest stanu wolnego,  
wzrostu niskiego krępego, twarzy okrągłej pełney czerwoney, oczow siwych, włosów  
blond, nosa średniego, ubiór na nim był taki jak i na wyżey rzeczonym Franciszku  
Rozyniak.

Od Jego K. X. Mei Sądu Policyi Poprawczej Obwodu  
Krakowskiego d. 18 Marca 1813 R.

*Węglowski. Hoszowski. Michiński.*